

25006, м. Кропивницький, вул. Архітектора Пауценка, 69
тел: +38 (0522) 24-44-50
email: kdka.kr@ukr.net, веб-сайт: www.kdka.kr.ua

69 Architect Pauchenko Street, Kropivnitsky, 25006 Ukraine
phone: +38 (0522) 24-44-50
email: kdka.kr@ukr.net, web-site: www.kdka.kr.ua

м. Кропивницький

Рішення № 150 від 11 листопада 2019 року

**«Про відмову у видачі свідоцтва про
складення кваліфікаційного іспиту»**

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області у складі членів кваліфікаційної палати Коротича В.А. (голови палати), Пушкарьова Д.Є. (секретаря палати), Сьори О.М., Мазуренко Н.Ю., Стахеева О.О. за участі голови комісії Волосян О.І., розглянувши на своєму засіданні письмову роботу по білету № 20 <ОСОБА_1>,

В С Т А Н О В И Л А :

<ОСОБА_1> 06 травня 2019 року звернувся до КДКА Кіровоградської області із заявою про допуск до здачі кваліфікаційних іспитів для отримання свідоцтва про складення кваліфікаційного іспиту, мав стаж роботи в галузі права 2 роки 1 місяць та надав необхідні документи, сплатив внесок на оргтехзабезпечення діяльності КДКА та ВКДКА.

Рішенням кваліфікаційної палати № 5 від 13.05.2019 р. <ОСОБА_1> допущений до складання кваліфікаційного іспиту. Письмовий іспит був призначений та виконаний заявником 28.10.2019 р.

За результатом письмового іспиту <ОСОБА_1> отримав 40 балів, в той час як відповідно до п. 13.12 Розділу 4 Порядку допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядку складання кваліфікаційного іспиту та методики оцінювання результатів складання кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні (надалі – Порядок) такою, що успішно склала письмовий іспит, вважається особа, яка за результатами складення письмового іспиту отримала 80 балів і більше.

При виконанні завдань по білету № 20 <ОСОБА_1> допустив наступні помилки при складенні процесуальних документів.

Підготовлена заявником при виконанні першого завдання касаційна скарга на рішення районного суду та ухвалу апеляційного суду не повною мірою відповідає визначеній законом процесуальній формі та загальним вимогам процесуального законодавства, а її зміст свідчить про прогалини у знаннях з відповідного питання або ж про невірне розуміння окремих аспектів.

Так, всупереч вимогам п. 2 ч. 2 ст. 392 ЦПК України в касаційній скарзі не зазначена адреса електронної пошти скаржника, за відсутності посилань на її відсутність.

Також всупереч вимогам п. 5 ч. 2 ст. 392 ЦПК України в касаційній скарзі наведені підстави, з яких скаржник вважає незаконним лише рішення суду першої інстанції, в той час як підстави незаконності оскаржуваної ухвали суду апеляційної інстанції в касаційній скарзі відсутні. В частині порушень, допущених, на думку скаржника, судом апеляційної інстанції,

заявник абстрактно послався на те, що «судом апеляційної інстанції порушено основні завдання процесуального судочинства про справедливий, неупереджений розгляд та своєчасний розгляд і вирішення цивільних справ з метою захисту порушених прав», однак при цьому не вказав жодного конкретного порушення. Відповідно в тексті касаційної скарги відсутні посилання на норми ЦПК України, що регулюють питання апеляційного розгляду.

В обґрунтування скарги заявником наведене посилання на норму ч. 2 ст. 556 ЦК України, яка стосується випадків виконання поручителем зобов'язання боржника перед кредитором замість самого боржника, в той час як умовами завдання така ситуація не передбачена, оскільки у завданні мова йде про звернення кредитора до суду з позовом одночасно до боржника і до поручителя, що свідчить про невиконання зобов'язання жодним з них.

У скарзі відсутнє фактичне обґрунтування порушення судом першої інстанції прав скаржника, а саме не вказано, чому скаржник вважає, що він не був повідомлений належним чином про час і місце розгляду справи.

Резолютивна частина касаційної скарги містить лише прохання про направлення справи на новий розгляд до суду першої інстанції (до того ж із зазначенням неповної назви суду першої інстанції), однак не містить прохання про скасування рішень судів першої та апеляційної інстанцій, що суперечить вимогам ст.ст. 409 та 411 ЦПК України.

Сама касаційна скарга не містить підпису особи, яка її подає, що суперечить вимогам ч. 3 ст. 392 ЦПК України, а також дати її складання.

Підготовлена заявником при виконанні **другого завдання** позовна заява до адміністративного суду складена неправильно, тобто містить грубі змістовні помилки щодо принципів аспектів поставленого питання, а також не відповідає визначеній законом процесуальній формі та загальним вимогам процесуального законодавства.

Так, всупереч вимогам п. п. 1, 2, 8, 10-11 ч. 5 ст. 160 КАС України в позовній заяві не зазначено:

- вірного найменування суду першої інстанції, до якого подається заява;
- повного найменування (а не скорочень та аббревіатур) позивача та третьої особи, які є юридичними особами;
- повних адрес сторін (не вказаний поштовий індекс відповідача) та ідентифікаційних кодів юридичних осіб в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (відсутній код відповідача);
- офіційних електронних адрес або адрес електронної пошти сторін та третьої особи, за відсутності посилань на їх відсутність;
- про наявність у позивача або іншої особи оригіналів письмових доказів, копії яких додано до заяви;
- відомості про застосування оскаржуваного нормативно-правового акта до позивача або належність позивача до суб'єктів правовідносин, у яких застосовується або буде застосовано цей акт;
- власного письмового підтвердження позивача про те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього самого відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Позовна заява не підписана жодною особою і навіть не вказано, хто саме (П.І.Б. та посада) має її підписати від імені позивача, що є юридичною особою.

В позовній заяві наявні лише два посилання на норми процесуального права, а саме на ст.ст. 5 та 19 КАС України, що мають загальний характер. Норми, що регулюють питання прийняття позову та повноваження суду, у позові не зазначені.

Наявні у позові посилання на норми матеріального права мають помилковий характер, оскільки до спірних правовідносин не застосовуються.

Обґрунтування позову є недостатнім, оскільки з тексту позову не вбачається, чи дійсно має місце порушення прав позивача рішенням органу місцевого самоврядування, яке позивачем оскаржується, посилання на порушення третьою особою певних обов'язків щодо

здійснення відселення відсутні.

Резолютивна частина позову не відповідає переліку повноважень суду, визначеному ст. 245 КАС України, оскільки заявником ставиться питання про скасування рішення органу місцевого самоврядування без визнання його протиправним. Більш того, в резолютивній частині позову не зазначені реквізити конкретного рішення органу місцевого самоврядування, яке позивач просить скасувати: не зазначено ані номера рішення, ані дати його ухвалення (прийняття), ані його назви.

Всупереч вимогам ч. 1 ст. 161 КАС України в переліку додатків до позову вказано про додавання лише її копій (до того ж без зазначення їх кількості), без копій доданих до неї документів. Також в переліку додатків не вказані жодні документи, що визначають юридичний статус позивача як об'єднання співвласників квартир, тобто підтверджують його процесуальну правоздатність.

Підготовлена заявником при виконанні **третього завдання** угода про визнання винуватості у кримінальному провадженні не повною мірою відповідає визначеній законом процесуальній формі та загальним вимогам процесуального законодавства, а її зміст свідчить про прогалини у знаннях з відповідного питання або ж про невірне розуміння окремих аспектів.

Так, всупереч вимогам ч. 1 ст. 472 КПК України щодо змісту угоди про визнання винуватості у складеній заявником угоді відсутнє зазначення повного найменування прокурора як сторони угоди (не зазначені ані посада прокурора, ані власне орган прокуратури), а також беззастережне визнання обвинуваченим своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення.

Всупереч вимогам ч. 2 ст. 472 КПК України в угоді відсутня дата її укладення.

Також в угоді безпідставно вказується про застосування до обвинуваченого положень ст. 69 КК України, а саме без зазначення переліку обставин, що пом'якшують покарання згідно ст. 66 КК України, та без зазначення про відсутність обставин, що обтяжують покарання, а також не вказано, в чому саме полягають підстави для застосування до обвинуваченого ст. 75 КК України.

Четверте завдання, яке полягало у наданні відповіді щодо фабули з адміністративного процесу, заявником взагалі не виконане.

Результат письмового іспиту свідчить про недостатню підготовку заявника в частині теоретичних знань та практичного застосування норм матеріального та процесуального права.

Відповідно до п. 14.1 Розділу 4 Порядку до складення усного іспиту допускаються особи, які успішно склали письмовий іспит.

За таких обставин, комісія прийшла до висновку, що заявник не склав письмового іспиту, у зв'язку з чим не може бути допущений до складення усного іспиту.

Виходячи з наведеного та керуючись ст.ст. 8, 9, 50 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Порядком допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядком складання кваліфікаційного іспиту та методикою оцінювання результатів складання кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні, затвердженим рішенням Ради адвокатів України № 270 від 17.12.2013 р. з подальшими змінами в редакції станом на день іспиту, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області,

В И Р І Ш И Л А :

Затвердити результати складання письмового кваліфікаційного іспиту <ОСОБА_1> та відмовити йому в допуску до складення усного кваліфікаційного іспиту.

Відмовити <ОСОБА_1> у видачі свідоцтва про складення кваліфікаційного іспиту.

Рішення може бути оскаржено протягом тридцяти днів з дня його отримання до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду.

Голова КДКА

Волосян О.І.

Голова кваліфікаційної палати

Коротич В.А.

Секретар кваліфікаційної палати

Пушкарьов Д.Є.